



1970

# KARSZT-ÉS BARLANGKUTATÁSI TÁJÉKOZTATÓ



---

A MAGYAR KARSZT- ÉS BARLANGKUTATÓ TÁRSULAT KÖRLEVELE

---

## MEGHÍVÓ A TÁRSULAT RENDEZVÉNYEIRE

A társulati előadótuléseket az ELTE Földrajzi Tanszékének Lóczy termében tartjuk (Bp. VIII., Kun Béla tér 2. I. em.).

1970. Kordos László:  
március 10. A barlangok bejárati szakaszának klímavizonyai  
17 ó. 30 p.
- március 24. Gáboriné dr. Csánk Vera:  
17 ó. 30 p. A Remetehegyi-felső-barlang ásatásának eredményei

LAKATOS LÁSZLÓ

1939-1970

Számos barlangkutató expedíció lelkes résztvevőjétől búcsuztak el január 14-én a Kispes-ti temetőben a barlangkutatók.

Hosszu éveken át járta a főváros környékének barlangjait, egy évig a Pálvölgyi-barlangban idegenvezetőként dolgozott, de a legkedvesebb kutatóterülete az Alsóhegy volt. Lelkesen küzdött a Bábavölgyi-viznyelő-barlangok és a Szögligeti Csörgő-forrás menti üregek feltárásánál. A kutatók mindig jókedvű, mindig munkára kész erőssége volt, megbízható barlangi mentőszolgálatos, aki készen állt segíteni bajba jutott társainak. Az alsóhegyi Meteor-barlangban 1969. november 3-án kutatómunka közben bekövetkezett balesetéből eredő súlyos sérülése folytán távozott el tőlünk örökre.

Lakatos László, a magyar Marcel Loubens emlékéét kegyelettel őrzi meg a magyar barlangkutatók.

D.Gy.

DR. SCHRÉTER ZOLTÁN

1882-1970

1970. január 14-én, életének 88. esztendejében, rövid szenvedés után meghalt dr. Schréter Zoltán, a Magyar Állami Földtani Intézet volt helyettes igazgatója, a föld- és ásványtani tudományok doktora, a Munkaérdemrend arany fokozatának tulajdonosa, a Barlangkutató Társulatnak alapításától lelkes tagja. Mint kitűnő geológus, maga is végzett barlangi felméréseket, különösen a pleisztocén hévforrások területe kapcsán foglalkozott több ízben a barlangok keletkezésével. Mint Schafarzik Ferencnek és id. Lóczy Lajosnak tanítványa, majd munkatársa, már a századforduló első évtizedétől kiváló földtani kutatómunkát végzett. Lóczy 1909-ben nevezte ki a Magyar Állami Földtani Intézet geológusává és ettől nyugalombavonulásáig és azon túl jóformán haláláig dolgozott fáradhatatlanul a magyar föld megismeréséért.

Dr. Tasnádi-Kubacska András

#### AMERIKAI TANULMÁNYÚTON

Részletek dr. Balázs Dénes 1. sz. beszámolójából

Egyéves hazai szervezési előkészítés után, 1969. június 16-án indultam el Budapestről amerikai tanulmányutam megvalósítására. Eddigi utazásaimtól eltérően, amikor is még kevésbé ismert területeken geomorfológiai tanulmányaimhoz először alapadatgyűjtést kellett végezni, tervezett amerikai utazásomon a már meglévő legfrisebb tudományos vizsgálati anyagok felhasználásával és sokoldalú terepbejárások segítségével kívánom szakmai ismereteimet bővíteni.

Frankfurtból Koppenhága és Grönland északkeleti részének érintésével a Barter-szigetnél láttam meg először Alaszka jégfoltokkal tarkított felszínét.

Terepbejárásaim központja Alaszka legnagyobb, kb. 60 000 lakosu városa, Anchorage volt. Innen kiindulva a parton huzódó Chugach-és Kenai-hegységet többszáz km szélességben bejártam. Később székhelyemet Alaszka központjába, a kb. 16 000 lakosu Fairbanks-be tettem át.

Az első jelentősebb expedíció az Alaska Range legmonumentálisabb hegyvidékére, a Mount McKinley-be vezetett.

A Yukon-folyó menti tajgavidéket először Circle környékén tanulmányoztam. Annak idején ezen a vidéken vadászott jávorszarvasra Széchenyi Zsigmond. Huzamosabb időt töltöttem a Yukon-folyó deltájában. Három héten át egy kis indián település, Holy Cross volt a bázisom. Innen kiindulva csónakon, bárkán és kis repülőgépen a Yukon-és Kuskokwim-folyók távolabbi partvidékére is eljutottam.

Míg Alaszka belsejének őslakosságát az athabascan indiánok képezik, addig az északi, a nyugati és részben a déli partokon eszkimó-települések találhatók. A Brooks Range-től északra elterülő mocsaras tundrával, valamint az ott élő eszkimók életével Barrow-ban ismerkedtem. Ez a hely Alaszka legészakibb pontja, s egyben a legnagyobb eszkimó település. Barrow-n kívül alkalmi repülőgéppel sikerült eljutnom a következő legnagyobb parti eszkimó-településre, Kotzebue-be és a nyugati partokon a hajdani aranyláz egyik központjába, Nome városkába.

Alaszka tartózkodásom alatt a természeti földrajzi megfigyelések mellett gazdag tapasztalati anyagot gyűjtöttem e terület gazdasági életéből is. 1969. augusztus 15-én elhagytam Fairbanks-et és a Tanana-folyót követve, a II. világháborúban épült híres hadiuton, az Alcan Highway-en folytattam utamat következő állomásom, Kanada felé.

### A RÓKAHEGYI-BARLANG ALGÁI

A Budapesti Vámőr Egyesület barlangkutatói 1959. szeptemberében új, hévizes eredetű barlangot tártak fel a Rókahegy déli oldalán, az egyik eocén mészkőfejtőben (Szilvássy Gy. 1959: Megtalálták a Római-fürdő ősforrását a Budapesti Vámőr Egyesület barlangkutatói. Karszt és Barlangkut. Tájék. 8: 18-19.). A barlang geológiai viszonyait és Loksa I. zoológiai vizsgálatainak eredményeit Szilvássy Gy. közölte (1960: A Rókahegyi új barlang. Karszt és Barlangkut. Tájék. 5: 210-214.).

Az algológusok által eddig még nem kutatott barlang algaflórájának indirekt módszerrel történő vizsgálatát 1964. november 7-i minta alapján 1968. október 27-én kezdtem el. A mintavételnél a kutatások során kialakult hagyományos módszert alkalmaztam. A talajról, falról, párkányokról, cseppkövekről vett kaparékot steril üvegekben szállítottam a felszínre, majd laboratóriumban steril Knop-táppalattal töltöttem fel. Szobahőmérsékleten, diffúz fényben eltöltött három hónap után az üvegek falán, közel a táppalatt felszínéhez, kékeszöld bevonat alakult ki. A tenyészet párolgás útján állandóan vizet veszített, a táppalatt szintje egyre lejjebb szállt, ugyanakkor a gyarapodó algaszövedék széle az eredeti meniszkusz vonalában az üveg falára feltapadt. A szövedék középső része követni igyekezett a lassan leszálló folyadékfelszínre, így a tenyészet beszáradásának végső stádiumában egy tölcsér alakú, hártypapírhoz hasonló, barnászöld színű algalepedék képződött. A teljesen beszárított mintát 1968. október 27-én töltöttem fel ismét steril táppalattal és az anyag fokozatos fejlődését fél éven keresztül figyeltem. A mintából az alábbi algafajokat mutattam ki:

#### Cyanophyta

##### Chroococcaceae

Aphanothece muralis (Tomasch.) Lemm. 1,8-2,5  $\mu$  széles, 7-14  $\mu$  hosszú ovális vagy S-alakú sejtek.

##### Nostocaceae

Anabaena variabilis Kütz. Sejtátmérő 4-6  $\mu$ .

##### Oscillatoriaceae

Oscillatoria trichoides Szafer. Trichoma egyenes, keresztfalnál nem befűzött. Szélesség 1-1,5  $\mu$ , hosszúság 5  $\mu$ -ig.

Oscillatoria planctonica Wol. Trichoma egyenes, 2,5 x 5  $\mu$ -os sejtek. Claus a Béke-barlangban is megtalálta.

Oscillatoria pseudogeminata G. Schmid. Egyenes trichoma, sejtek 1,5-2,5 szélesek, 2,5-3,5  $\mu$  hosszúak. Claus, az Aggteleki-és Béke-barlangban.

Oscillatoria Animalis Ag. 3  $\mu$  széles, 1,8-2  $\mu$  hosszú sejtek. Termális faj. Suba megtalálta a Pálvölgyi-barlangban is.

Lyngbya Lagerheimii (Möb.) Gom. 2,5 x 2  $\mu$ -os sejtek. Pálvölgyi-barlang.

Lyngbya limnetica Lemm. 1-2  $\mu$  széles fonál, szoros, szintelen hüvellyel. Sejtössz 1-3  $\mu$ . Béke-barlang.

#### Chrysophyta-Bacillariophyceae

##### Fragilariaceae

Fragilaria sp. A végeken elkeskenyedő héj mérete 28 x 8  $\mu$ .

Pinnularia sp. 45 x 10  $\mu$ -os sejt, két végén olajzárvánnyal.

#### Chlorophyta-Chlorophyceae

##### Chlorococcaceae

Chlorococcum botryoides Rabenh. 10  $\mu$  átmérőjű sejtek, plasztisz kehely alakú, egy pyrenoiddal. E genus fajai a Mátyáshegyi-barlangból (Palik) és a Baradlából (Claus) is előkerültek.

Chlorella vulgaris Beyerinck. Harangalaku kromatoforon, 5-10  $\mu$  sejtátmérő. Béke-barlangból Claus, a Mátyáshegyi-barlangból Palik említi.

Ulotrichaceae

Stichococcus bacillaris Naeg. Rövid, 3-4  $\mu$  átmérőjű sejtek. Palik a Mátyáshegyi-barlangban találta meg.

Mivel még megfelelő direkt módszer nem áll rendelkezésre, amivel a barlangi algaflóra a maga teljességében meghatározható, indirekt uton tudjuk csak megközelíteni. Vizsgálataim az eddigi leírásokkal egybehangzóan szintén arra mutatnak, hogy a barlangi algaflóra fajösszetételében jelentős hányadot képviselnek a Cyanophyta törzs moszatfajai.

Bartha Zsuzsanna f.hallgató

### TÁRSULATI ÉLET

A Bolgár Műszaki Hét alkalmából 1970. január 13-tól 17-ig a Barlangkutató Bizottság vendégként hazánkban tartózkodott dr. Ljubomir Dinev professzor a szófiai egyetem tanára, a Bolgár Országos Barlangi Intézőbizottság elnöke. Dinev professzor január 14-én a Technika Házában diavetítéses előadást tartott "A barlangkutató és turizmus természeti és társadalmi előfeltételei" címmel. Az előadó ismertette a bolgár barlangkutató történetét, szervezeti felépítését, Bulgária nagyobb barlangjait, azok kiépítését és idegenforgalmi jelentőségét.

Január 15-én a Bizottság az MTE SZ Klubjában zártkörű megbeszélésen fogadta a bolgár professzort. A kölcsönösen hasznos szakmai tájékozódás és kiadványcsere program megbeszélése után a Vár-barlang megtekintésére, majd közös vacsorára került sor.

Budapesti tartózkodása alatt Dinev professzor látogatást tett a VITUKI Gellérthegy barlanglaboratóriumában, az ELTE Általános Földrajzi és Őslénytani Tanszékén, valamint az Akadémia Földrajzi Intézetében.

Hazautazásakor nagy meglepéssel és barátilag bucsuzott. Látogatása közvetlen kapcsolatok kiépítését tette lehetővé a gyorsan fejlődő bolgár barlangkutatóval.

### FIGYELEM!

Felhívjuk a tagság figyelmét, hogy a Szemlőhegyi-barlangban minden hónap első vasárnapján délelőtt 10 órától ügyeletet tartunk és a barlang megtekintését lehetővé tesszük. Más időpontban a barlang látogatása előzetes megbeszélés alapján lehetséges (Vukov Péter 313-144, vagy Sinka Pál 359-017 az esti órákban).

Óbudai Szeszgyár

Kinizsi Barlangkutató Csoportja  
Vukov Péter

Kiadja: A Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat (Bp. VI., Gorkij fasor 46-48.)

Felelős szerkesztők: Dr. Dénes György és Székely Kinga

Felelős kiadó: Dr. Hegedűs Gyula